

Sygn. akt **OS 25/2018**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (...)r.

w składzie:

Przewodniczący: r.pr. Paweł Strzelec
Sędziowie: r.pr. Zofia Filipek-Kraczek - sprawozdawca
r.pr. Teresa Silmanowicz
Protokolant: aplikant radcowski – Mateusz Zaczyński

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (..)r. sprawy ze skargi (...) na postępowanie radcy prawnego (...) na skutek odwołania z dnia (...)r. - wniesionego w dniu (...) r. - od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r., sygn. akt RD-(...) o odmowie wszczęcia dochodzenia wobec braku znamion przewinienia dyscyplinarnego,

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. oraz w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2018 r., poz. 2115) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia dochodzenia wobec braku znamion przewinienia dyscyplinarnego.

Przewodniczący:	Członkowie:	
Paweł Strzelec	Zofia Filipek-Kraczek	Teresa Silmanowicz

Uzasadnienie

Na posiedzeniu jawnym w dniu (...)r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie rozpoznawał sprawę ze skargi (...) na postępowanie radcy prawnego (...) na skutek jej odwołania z dnia (...)r. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...)r. sygn.akt RD-(...) o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Zaskarżonym postanowieniem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie uznał, iż zarzucany radcy prawnemu czyn nie zawiera znamion przewinienia dyscyplinarnego i wskazując na podstawę tj. art.17§1 pkt.2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997r Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2017r., poz. 1904 ze zm.) w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2017r, poz. 1980 ze zm.) i odmówił wszczęcia dochodzenia.

Z ustaleniami Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego nie zgodziła się (...) składając w ustawowym terminie odwołanie, w którym kwestionowała ustalenia faktyczne dokonane przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego przedstawiając odmienną ich interpretację jednocześnie podkreślając, iż domaga się sprawiedliwości będąc przekonana o swojej racji. Skarżąca zarzuciła Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego jednostronne podejście do sprawy i zebranego materiału dowodowego z uwagi na to, że nie dokonał przesłuchania skarżącej o swoje ustalenia oparł na wyjaśnieniach radcy prawnego. W swoim odwołaniu zawarła także informację o zamiarze skierowania sprawy przeciwko radcy prawnemu (...) na drogę sądową jak również nagłośnienie tej sprawy.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie ustalił, co następuje:

W dniu (...)r do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęła skarga (...) na postępowanie radcy prawnego (...), który -wg skarżącej- nie przekazał opłaty sądowej w wysokości (...) zł od zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego I Wydział w (...) (sygn.akt: I Ns (...)) co doprowadziło do odrzucenia zażalenia a tym samym sprawa nie była rozpatrywana przez sąd II instancji. Nadto skarżąca zarzucała radcy prawnemu, iż unikał z nią kontaktów, nie odbierał telefonów. W wyniku zaniechania przez radcę prawnego wpłaty kwoty (...) zł skarżąca wskazała, iż poniosła stratę (...) tys. zł oraz nie została uregulowana sprawa (...) samochodów nabytych wraz z mężem w trakcie trwania ich małżeństwa. Nadto domagała się zwrotu 50% od radcy prawnego wydatków, które poniosła w tej sprawie. Do skargi (...) dołączyła 6 kserokopii dokumentów, które znajdują się w aktach sprawy.

W ramach czynności sprawdzających Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego wezwał radcę prawnego (...) do ustosunkowania się do zarzutów zawartych w skardze. Radca prawny (...) nie uznał zarzutów za prawdziwe stwierdzając, iż są to konfabulacje, pomówienia oraz „przekręcanie” faktów na własne potrzeby. Zdaniem radcy prawnego zostały naruszone jego dobra osobiste co upoważnia go do rozważenia skierowania sprawy na drogę sądową przeciwko (...). Do odpowiedzi na skargę radca prawny (...) dołączył w kserokopii 19 dokumentów, które znajdują się w aktach sprawy.

W dniu (...)r do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęła kolejna (druga) skarga (...) na postępowanie radcy prawnego (...), w której sformułowany został zarzut zastraszania skarżącej skierowaniem sprawy do sądu i prokuratora oraz używanie w rozmowie telefonicznej zainicjowanej przez radcę prawnego używał w stosunku do niej różnego rodzaju wyzwisk.

Radca prawny (...) odpowiadając na zarzuty zawarte w skardze stwierdził, że skarżąca mijają się z prawdą, nigdy nie używał w stosunku do (...) wyzwisk ani też w żaden sposób nie zastraszal jej.

Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego po analizie zebranych w sprawie dowodów uznał, iż zgromadzony materiał dowodowy nie wskazuje na naruszenie zasad etyki radcy prawnego, przepisów prawa czy też godności zawodu radcy prawnego. Nadto bardzo negatywna ocena działania radcy prawnego (...) przedstawiona przez (...) jest w świetle zebranych dowodów nieprawdziwa, gdyż nie potwierdzają jej okoliczności sprawy. Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego w uzasadnieniu odmowy wszczęcia dochodzenia w niniejszej sprawie podkreślił, iż nie jest uprawniony do oceny taktyki procesowej stosowanej przez radcę prawnego -pełnomocnika w procesie cywilnym, gdyż w jego kompetencji jest tylko i wyłącznie analiza sprawy pod kątem naruszenia zasad etyki lub przepisów prawa. Takiej sytuacji faktycznej w przedmiotowej sprawie Zastępcę Rzecznika nie stwierdził - bowiem radca prawny (...) - nie dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego w zakresie zarzutów stawianych w skardze (...). Dlatego też odmówił wszczęcia dochodzenia.

Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, zważył co następuje:

Odwołanie (...) od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Dyscyplinarny przyjął w całości ustalenia poczynione przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego w toku czynności sprawdzających uznając je za wyczerpujące i dające podstawę do rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Sąd na posiedzeniu w dniu (...)r wysłuchał zeznań (...), która potwierdziła swoje stanowisko zawarte w dwóch skargach oraz odwołaniu od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego a tym samym zarzut podejmowania decyzji na podstawie tylko jednostronnej wypowiedzi radcy prawnego stał się bezprzedmiotowy.

Sąd Dyscyplinarny podzielił również ustalenia Z-cy Rzecznika w przedmiocie działań podejmowanych przez radcę prawnego wykonującego obowiązki pełnomocnika procesowego wierzyciela, w których nie można dopatrzeć się naruszenia przepisów Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, a tym samym wypełnienia znamion przewinienia dyscyplinarnego. Należy podkreślić, że dowody zgromadzone w sprawie w żaden sposób nie potwierdzają, aby (...) poniosła stratę w wysokości (...) tys. zł w wyniku zaniechania radcy prawnego (...). Nie mniej jednak (...) jeżeli uznaje, iż poniosła straty materialne – może dochodzić ich wyrównania na drodze postępowania cywilnego bowiem rozstrzygnięcie o tego rodzaju roszczeniach nie wchodzi w zakres kompetencji postępowania dyscyplinarnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podzielił stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego dotyczące nie udowodnienia przez skarżącą użycia wobec niej przez radcę prawnego obraźliwych zwrotów. (...) powinna przedstawić konkretne dowody, że radca prawny użył wobec niej obraźliwych słów i w jakich okolicznościach miało to zdarzenie miejsce. Jak słusznie Zastępca Rzecznika wskazał w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, iż aktualnie obowiązująca w karnoprocesowym postępowaniu reguła nakazuje wszystkie nie dające się usunąć wątpliwości rozstrzygać na korzyść obwinionego (oskarżonego). I ta reguła została przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego jak również przez Sąd zastosowana w niniejszej sprawie bowiem w omawianym stanie faktycznym mamy do czynienia z sytuacją „słowo przeciwko słowu” bez innego dowodu osobowego czy fizycznego potwierdzające zarzuty skarżącej.

W tym miejscu należy podnieść, iż postępowanie dyscyplinarne ma na celu ustalenie i wyeliminowanie zachowań naruszających Kodeks Etyki Radcy Prawnego, które to zachowania wskazywane są przez podmioty, które czują się poszkodowane nieetycznym postępowaniem radcy prawnego. W rozpatrywanym stanie faktycznym nie miało miejsca przewinienie dyscyplinarne.

Z tych też względów na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt.2 k.p.k. oraz w zw. z art.74¹ ustawy w z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2018 r, poz.2115) Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie orzekł jak w sentencji postanowienia.

Pouczenie: Postanowienie niniejsze jest ostateczne i nie przysługuje na niego środek odwoławczy- art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z 74¹ pkt. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2018 r., poz. 2115).

Przewodniczący:
Paweł Strzelec

Członkowie:
Zofia Filipek-Kraczek

Teresa Silmanowicz